

§ 77.: ověřování opisu listin, jimž notář rozumí.

§ 78.: ověřování překladu,

§ 79.: ověřování podpisu na listině, kteréž notář rozumí,

§ 119.: o jazykové způsobilosti substituta.

Najdou se příklady podobné z jiných právních oborů, jmenovitě z organizace soudů a úřadů správních. Patří sem instituce tlumočnicků.

§ 9. jaz. zák. zrušil pouze materiální předpisy jazykové z doby před 28./10. 1918 a nahradil je ihned předpisy novými, kteréž dle téhož paragrafu v účinnost ihned vstoupiti měly a také mohly.

Jinaký byl však účinek tohoto paragrafu ohledně formálního práva jazykového. Tu dřívější normy zrušeny nebyly. To plyne z následující úvahy:

a) ze znění smlouvy Saint-Germainské (jako základu ústavní listiny), ze znění ústavní listiny samé, jakož i jazykového zákona je vidno, že podstatným účelem a obsahem jejich jest otázka, kterým jazykem se má jednat, tedy otázka materiálního práva jazykového. V zákonech těchto se přímo zavádí nové materiální právo, starému se přičítá. Je proto důsledným, že toto nové právo má ihned vstoupiti v účinnost a právo staré že má zaniknouti. O formálním právu jazykovém se zákony ty ani nezmiňují; jazykový zákon se oboru toho dotýká nepatrně v § 7. (spory jazykové) a § 8. odst. 2. a 4. Odpovídá to povaze věci; formální právo jazykové obsahuje totiž podrobné normy, přerozmanité dle oboru státní správy a tudíž do rámce ústavního zákona se ani nehodící. Proto zákonodárce, ustanoviv nové materiální právo jazykové, mohl a také logicky musel staré právo odvolat. Naproti tomu, neustanoviv nového práva formálního, nemohl staré jeho normy zrušovat. Nastala by totiž opravdová prázdnota, pravé vacuum iuris. Při tom dlužno ještě uvážiti, že zákonodárce už na základě zkušeností s prováděcími zákony ku rakouským státním základním zákonům si toho byl jistě vědom, s jakými obtížemi a jak pozdě mnohdy takové prováděcí normy v život vstupují, tedy jak dlouho by po případě právní prázdnota mohla potrvati. Uvažme, že ku příkladu jazykové nařízení vyšlo skutečně až šest roků po jazykovém zákoně! Aby takový právní stav vyvolal, to nelze zákonodárci rozumně podkládati. Je proto jedině možným výklad ten, že se zákonodárce těchto starších formálních norem přímo dotýkati ani nechtěl a že ponechal budoucímu právnímu vývoji, aby zařídil, čeho by se teprve vlivem nových poměrů a vlivem nového materiálního práva v praxi ukázala potřeba.

b) Dotvrzením tohoto názoru stala se skutečná praxe. Shora příkladmo vypočtené normy formálního notářského práva jazykového nebyly dodnes prohlášeny za zaniklé ani právníkou veřejností, ani příslušnými úřady, nýbrž zůstaly v účinnosti.

ad C. Když otázku, kterým jazykem má notář za menšinových podmínek úřadovati, řešíme Dr. Čulík i já na základě jazykového zákona a nařízení a přicházíme přece k nesterpným výsledkům, pak může jíti jen o to, či výklad je správný.

Dr. Čulík svůj názor odůvodňuje jednak historickou retrospektivou, jednak svou klasifikací notář. listin. Historická vzpomínka nepřesvědčuje. Ba obrací se vlastně proti Dru Čulíkovi. Neboť když

kdysi byly notářské listiny, jež strana zásadně nepodpisovala, tož ukazuje nynější výsledek právního vývoje, žádající zásadně takový podpis jako podmínku platnosti, že nastala v právním stanovisku podstatná změna.

Tento esenciální podpis strany znamená, že notář není už sám jediným tvůrcem notářské listiny, ale že má ve vši formě vedle sebe spoluaktéra. Tím padají všechny jazykové důsledky, které Dr. Čulík z výhradního autorství notářova vyvozuje, to tím více, když také autorství (výjma jistě výjimky), ani věcně není odůvodněno.

(Pokrač.)

## SPOLKOVÉ ZPRÁVY

### REFERÁT

o schůzi spolku československých notářů, odbor »Praha« — konané dne 22. února 1930 v restauraci »U Šindelářů« v Praze II., Václavské nám. č. 64.

Schůzi zahájil o 7. hodině večerní pan předseda spolku Dr. Černý, který uvítal přítomného pana docenta Dra Františka Vážného, a přítomné pány, a omluvil pana prezidenta komory Dra Čulíka, který pro nemoc nemohl se schůze zúčastniti. Na to požádal pana docenta Dra Vážného, aby proslovil přednášku, která jest na dnešním programu »O hlavních rozdílech ustanovení občanského a obchodního zákona o tržové smlouvě.«

Pan docent Dr. Vážný probral ve své odborné, přes hodinu trvající přednášce rozdíly ustanovení občanského práva a obchodního zákona o tržové smlouvě a skvělým přednesem thematu upoutal pozornost všech přítomných, probrav nejen předpisy občanského a obchodního práva čsl., nýbrž i zákonodárství cizí. Po přednášce rozvinula se debata, již zúčastnili se zejména pan viceprezident notář Dr. Král, který vřele též poděkoval panu přednášejícímu za jeho skutečně krásnou přednášku, dále pánové Dr. Ponec, pan notář Krajíček a Dr. Heinitz. K žádosti pana Dra Černého slíbil pan docent Dr. Vážný uveřejnění přednášky v Českém právu, na níž upozorňujeme.

Schůze skončena byla po 10 hodině večerní.

K žádosti pp. notářů poslední schůze se zúčastnivších bylo rozhodnuto, aby příští schůze notářská, jež se bude konati dne 29. března 1930 věnována byla řešení praktických případů. Páni notáři se proto prosí, aby si připravili zajímavé praktické případy, jež by na schůzi přednesli, a schůze se v hojném počtu zúčastnili.

\*

**Odbor Plzeň Spolku notářů československých konal dne 23. II. 1930 řádnou valnou hromadu v Plzni.**

Dle zpráv funkcionářů rozvíjela se v posledním roce slibně spolková činnost, o přednášky a debaty spolkové il se slušný zájem. Resoluce, odborem přijaté — třeba i z nich stala se již předmětem usnesení notářské komory v Praze, neprojevily dosud účinků.

Stav členstva odboru jeví se k valné hromadě: 25 notářů a 7 kandidátů. Během správního roku zemřeli z členů dva notáři a 1 kandidát, odešel, jsa jmenován, 1 kandidát.

Čistě jmění odboru ku dni valné hromady činí 501 Kč 20 hal.

Na to byly zprávy funkcionářů schváleny a výboru uděleno absolutorium.

Valná hromada byla přerušena a předneseno — jako námět k debatě — p. vrch. fin. radou Weisskopiem »o trestním právu a řízení důchodkovém«. Látka byla zevrubně probatována, poukázáno zejména na neudržitelnou unifikaci soudce vyšetřujícího, žalobce i obhájce a soudce rozhodujícího v jedné osobě v řízení trestně-poplatkovém, praktiko-